RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 773/83

af 28. marts 1983

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabskontingent for visse kvaliteter af ferrochrom, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

Produktionen af visse kvaliteter af ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof er i varierende omfang utilstrækkelig i Fællesskabet, og producenterne kan således ikke dække det samlede behov i de industrier, som anvender dette produkt ; det er derfor i Fællesskabets interesse for dette metals vedkommende at suspendere anvendelsen af afgifterne i den fælles toldtarif indtil den 31. december 1983 inden for rammerne af et toldkontingent af passende omfang ; for ikke at bringe ligevægten på markedet for denne ferrolegering i fare og med henblik på at sikre en sideløbende udvikling i afsætningen af Fællesskabets produktion og tilstrækkelige forsyninger for de industrier, som anvender dette produkt, bør kontingentmængden foreløbig fastsættes til 63 000 tons, således at det øjeblikkelige behov for indførsel fra tredjelande kan dækkes ; af samme grund forekommer det hensigtsmæssigt at skelne mellem forskellige kvaliteter af ferrochrom og at fordele ovennævnte kontingent blandt disse ; medlemsstaterne bør i øvrigt have mulighed for kun at tillade afskrivninger på denne mængde til visse anvendelsesformål ;

det bør særlig sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingenterne og vedrørende anvendelse af den for disse fastsatte sats for alle indførsler af den pågældende vare i alle medlemsstaterne, indtil kontingenterne er opbrugt ; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingenterne på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingenternes fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper ; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer foretages i overensstemmelse med medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode ;

da det drejer sig om autonome fællesskabstoldkontingenter, der skal dække importbehov, der opstår i Fællesskabet, kan det forsøgsvis accepteres, at fordelingen af kontingentmængderne sker i forhold til de for hver enkelt medlemsstat vurderede midlertidige behov for indførsel fra tredjelande ; dette fordelingssystem gør det muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif ;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de pågældende varer bør kontingentmængderne deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens anden del udgør en reserve, der skal dække disse medlemsstaters senere behov i tilfælde af, at deres oprindelige kvote opbruges ; for at give importørerne i medlemsstaterne en vis sikkerhed bør første del af hvert fællesskabstoldkontingent fastsættes på relativt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne være på mere end 90 % af kontingentmængderne ;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en supplerende kvote på den tilsvarende reserve ; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, og så ofte som hver enkelt af reserverne tillader det ; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentsperiodens udløb ; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdernes udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del af en af de oprindelige kvoter i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbareføre en betydelig procentdel heraf til den tilsvarende reserve for at undgå, at en del af et af fællesskabstoldkontingenterne forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning og indtil den 31. december 1983 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent på 63 000 tons for visse kvaliteter af ferrochrom, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif.

2. Mængden for det i stk. 1 omhandlede toldkontingent fordeles således :

a) 3 000 tons for ferrochrom indeholdende mindst vægtprocent kulstof ;

b) 60 000 tons for ferrochrom indeholdende mindst 6 vægtprocent kulstof.

3. Indførsel af de pågældende varer, der sker toldfrit i henhold til andre toldpræferenceordninger, afskrives ikke på dette toldkontingent.

4. Inden for dette toldkontingent suspenderes toldsatsen fuldstændigt. Inden for dette toldkontingent anvender Den hellenske Republik toldsatser beregnet i henhold til de bestemmelser, der ved tiltrædelsesakten af 1979 er fastsat på dette område.

Artikel 2

1. En første del af hver af de mængder, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, og som er på 2 900 tons for det i litra a) omhandlede toldkontingent og på 56 000 tons for det i litra b) omhandlede toldkontingent, fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, som med forbehold af artikel 5 er gældende indtil den 31. december 1983, udgør følgende mængder :

a) ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof

	(i tons)
Benelux	1 570
Danmark	10
Tyskland	100
Grækenland	10
Frankrig	600
Irland	10
Italien	300
Det forenede Kongerige	300 ;

b) ferrochrom indeholdende mindst 6 vægtprocent kulstof.

	(i tons)
Benelux	765
Danmark	5
Tyskland	30 000
Grækenland	5
Frankrig	13 200
Irland	5
Italien	6 070
Det forenede Kongerige	5 950.

2. De resterende dele, som omfatter henholdsvis 100 tons og 4 000 tons, udgør reserverne.

Artikel 3

1. Såfremt en af medlemsstaternes oprindelige kvoter, som fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvote nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven, dersom artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med over 90 %, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvote på 10 % af den oprindelige kvote i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt en af sine oprindelige kvoter har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvote på 5 % af den oprindelige kvote.

3. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt en af sine supplerende kvoter har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvote, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserverne er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1983.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbageører senest den 1. november 1983 den uudnyttede del af deres oprindelige kvoter, som den 15. oktober 1983 overstiger 20 % af den

oprindelige mængde, til reserverne. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. november 1983 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. oktober 1983, og som er afskrevet på fællesskabskontingenterne, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til den tilsvarende reserve.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for at foretage afskrivning på deres kvoter af de pågældende varer til visse anvendelsesformål. I så fald foretages kontrollen med anvendelsen til det foreskrevne særlige formål i henhold til fællesskabsbestemmelserne på området.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab med de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. november 1983 medlemsstaterne om restmængderne efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger, for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andele i toldkontingenterne.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Udnyttelsesgraden af medlermsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, som forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 9

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne den om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand